

Venstre vil gerne give et godt tilbud til regeringen i dag, som også vil være et godt tilbud til alle disse børnefamilier: Lad pengene følge børnene, giv økonomiske muligheder og frihed!

Hvad vil der så ske? Der vil ske det, at nogle får deres ønsker opfyldt, deres mest brændende ønske om at være mere sammen med deres børn. Nogle vil etablere selvejende institutioner. Der vil skyde selvejende institutioner op, som vi aldrig har set det før, og det i en tid, hvor jeg må beklage at konstatere, at antallet af selvejende institutioner faktisk svinder, fordi ensretningen er alt for stor og de kommunale institutioner og de selvejende institutioner er knyttet alt, alt for tæt sammen. Hvis blot 10 pct. eller 15 pct. – og ikke de måske 30 pct., som undersøgelsen viser – vil vælge dette, så vil regeringen ikke have noget problem med at leve op til pasningsgarantien. Så kunne man holde, hvad man har lovet.

Venstre ønsker, som jeg her har sagt, en langt større og bredere vifte af muligheder for at tilrettelægge familielivet sammen med børnene, men vi vil gerne understrege, at vi ikke vil være med til at stille de familier, for hvem offentlig pasning er ønsket eller er en nødvendighed, dårligere, end de er stillet i dag. Det vil jeg gerne understrege kraftigt, fordi det normalt er et angrebepunkt, når man taler om større frihed: At det så går ud over nogens muligheder.

Idet der er forventninger om, at børnetallet efter år 2000 vil falde, må vi kræve, at der igangsættes ordninger på det her område med meget større fleksibilitet, med flere valgmuligheder og mindre omkostningskrævende løsninger til at supplere de rene institutionsløsninger.

Et sådant bredere udbud vil i høj grad leve op til forældrenes ønsker om varierede behov. Det er også sådan, at det vil forhindre, at vi får lavet fejlinvesteringer på det rent bygningsmæssige område. Det vil være meget vigtigt for os at sikre en fornuftig økonomi på hele det her område, og fornuftig økonomi er ikke at bygge og bygge med forventning om, at presset måske senere vil falde, så derfor er der altså god sammenhæng med ønsket om fleksibilitet mellem den offentlige økonomi, den kommunale økonomi og så det, en lang række børnefamilier i det her land ønsker. Der er ikke nogen disharmoni her.

I lyset af det med større fleksibilitet kunne det måske også være rimeligt at se på fleksibiliteten i forældrebetalingen, så der også her kunne komme større sammenhæng mellem de forskellige ordningers indhold og den pris, som foræl-

drene skal betale. Det kan jo gå begge veje. Der kan være ønsker om nogle mere økonomisk rimelige ordninger, hvor der måske er et vist forældreengagement, men der kan jo også modsat i nogle kredse være ønske om en større omkostning, altså måske en højere kvalitet, og dér er, synes jeg, fleksibiliteten på betalingsområdet for lille.

Et lille eksempel på, hvordan vi i forhold til det med betalingen kan regulere ting, er, at man fra regeringens side ændrede betalingsvilkårene for de såkaldte puljeordninger til at skulle være maksimalt 30 pct. Da man gjorde det, forhindrede man en lang række puljeordninger i at eksistere, fordi man gjorde vilkårene så dårlige. Jeg er af den opfattelse, at regeringen i alt for ringe grad på hele børnepasningsområdet har vist vilje til at gå nye veje for at efterkomme forældrenes og børnenes ønsker om mere tid sammen og om pasningsstilbud med fleksibilitet.

Jeg synes også, indlæggene her i dag både fra socialministeren og fra ordføreren for Socialdemokratiet i højere grad er en konstatering af, at vi kører ad det samme spor, og at det vil vi fortsætte med, uanset hvilke signaler der kommer fra dem, det hele handler om. Der var ikke meget vision i det, vi har hørt fra regeringen.

Hvis regeringen er nervøs for at bevæge sig væk fra det kendte spor, så vil Venstre gerne vise vejen eller tage regeringen i hånden, hvad man nu måtte ønske, så vi kan skabe større sammenhæng mellem det, forældre ønsker, og de muligheder, lovgivningen skaber. Det er også derfor, Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti har ønsket 100 mio. kr. afsat på det kommende års finanslov til at lave forsøg på de her områder. Det er, fordi vi gerne vil vise vejen, gerne vil vise, at det kan gå, og at regeringen ikke behøver at være nervøs eller bange ved at bevæge sig lidt væk fra den slagne vej.

På Venstres og Det Konservative Folkepartis vegne vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

»I bestræbelserne for at sikre, at kommunerne kan efterkomme børnefamiliernes behov for pasningsmuligheder, opfordrer Folketinget regeringen til at fremsætte forslag, der sikrer forældrene et reelt frit valg mellem offentlig, privat og egen pasning af børn, bl.a. ved at kommunerne får mulighed for i højere grad at lade pengene følge børnene frem for institutionerne.